

martin kochan — najlepšia verzia nás samých

Výstava *Najlepšia verzia nás samých* prezentuje najnovšie práce Martina Kochana, nadväzujúce na autorov výskum telesnosti. V orientácii na architektúru ľudského tela zaznieva návrat k tradícii umeleckého zobrazenia a klasickej (figurálnej) soche. Kochan je absolventom ateliéru figuratívneho sochárstva a z priestorového sochárskeho média vychádza aj spôsob jeho uvažovania. Medzi geometrické rozmery priestoru však zapája aj čas. Priestor Kochana zaujíma v celom sociálnom, kultúrnom aj politickom rozmere. A práve toto uvažovanie mu dovoľuje vstupovať do komunikačného procesu s rôznymi médiami a odkrývať nové významy v prepise skutočnosti.

Kochan je intermediálny umelec. Aktuálna séria diel je experimentálnym projektom s možnosťami digitálneho sochárstva. Zaoberá sa modelovaním figúry v digitálnom priestore a sekundárnym prepisom virtuálneho obrazu (prostredníctvom digitálnej tlače) do 3-dimenzionálneho priestoru. Kochana nezaujíma výsledok digitálnej modelácie, ale performatívna stránka procesu, pohyb v premene tvaru v simulovanom trojrozmernom prostredí a kvalita deformácií, ktoré vytvára digitálny program. Figúra mení svoj tvar podľa zadania – rozbíja sa, topí, nafukuje, alebo inak premieňa do abstrahovaných (ne)telesných foriem.

Prezentované sochy nie sú záverom digitálnej modelácie, sú skôr fázou v pohybe, zastavením v tvare, ktorý autor považuje za mimoriadny. Zaujímavé pritom je, že figúra sa vplyvom deformácií nestáva menej telesnou ako bola už na začiatku.

Táto figúra totiž telom nedisponovala, svoje telo získava až sekundárne (digitálnou tlačou). Tu akoby prebiehal zvláštny proces inkarnácie - stelesnenia.

Východiskom digitálnej modelácie je vždy rovnaká postava muža od Albrechta Dürera, renesančného majstra, ktorý sa zaoberal štúdiom anatómie a ľudských proporcií. Kochan má pri tvorbe na pamäti dejiny umeleckých foriem, ktoré reviduje. V sérii sôch sa zaoberá výrazom virtuality a formou tekutosti (premenlivosti), ktorá sa symptomaticky objavovala v dielach umelcov naprieč stáročiami. V zvlnených formách nachádza odkazy na dynamické barokové drapérie, pripínajúce vzdušné oblaky, na sochy modernistov, z ktorých spomeňme priekopníka kinetického umenia Antoina Pevsnera, alebo futuristu Umberta Boccioniho, alebo diela abstraktného expresionistu Willema de Kooninga, či iné.

Pôvod slova virtuálny leží v stredovekej latinčine a výraze *virtuŌlis*, ktorý vychádza z latinského *virtus* (sila) a to zas z *vir* (človek, muž). *Virtualis* znamená „účinný“, vo význame podporenia kvality. Virtuálna realita je v tomto význame idealizovaná skutočnosť. Kochan sa zamýšľa nad pozitívnou utópiou ľudstva vo veku technologickej revolúcie umelej inteligencie. Virtuálne telo s ktorým pracuje je telom bez orgánov, alebo duchom bez tela. Podobá sa viac božstvu ako človeku.

Projekt z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia.

trvanie výstavy: 19.9.2024 - 20.10. 2024
kurátorka výstavy : Lucia Miklošková